

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 388

25e jaargang

31 december 1982

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

82/972/EEG:

- ★ **Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland** 1

---

2 Met de voorliggende uitgave is de serie L van de jaargang 1982 afgesloten.

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.
Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

VERDRAG

inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(82/972/EEG)

PREAMBULE

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN BIJ HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

OVERWEGENDE dat de Helleense Republiek, door lid te worden van de Gemeenschap, zich verplicht heeft om toe te treden tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en tot het Protocol betreffende de uitlegging van dat Verdrag door het Hof van Justitie, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en te dien einde onderhandelingen met de Lid-Staten van de Gemeenschap te beginnen om daarin de noodzakelijke aanpassingen aan te brengen,

HEBBEN BESLOTEN dit Verdrag te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN:

Jean GOL,
Vice-eerste minister,
Minister van Justitie en institutionele hervormingen;

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN VAN DENEMARKEN:

Erik NINN-HANSEN,
Minister van Justitie;

DE PRESIDENT VAN DE BONDSREPUBLICK DUITSLAND:

Hans Arnold ENGELHARD,
Bondsminister van Justitie;
Dr. Günther KNACKSTEDT,
Ambassadeur van de Bondsrepubliek Duitsland in Luxemburg;

DE PRESIDENT VAN DE HELLEENSE REPUBLICK:

Georges-Alexandre MANGAKIS,
Minister van Justitie;

DE PRESIDENT VAN DE FRANSE REPUBLICK:

Robert BADINTER,
Zegelbewaarder,
Minister van Justitie;

DE PRESIDENT VAN IERLAND:

Seán DOHERTY,
Minister van Justitie;

DE PRESIDENT VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK:

Celio DARIDA,
Minister van Justitie;

ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID DE GROOTHERTOG VAN LUXEMBURG:

Colette FLESCH,
Vice-president van de Regering,
Minister van Justitie;

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN:

J. de RUITER,
Minister van Justitie;

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND:

Peter Lovat FRASER, Esquire,
Solicitor-general voor Schotland,
Departement van de Lord Advocate;

DIE, in het kader van de Raad bijeen, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

OMTRENT DE VOLGENDE BEPALINGEN OVEREENSTEMMING HEBBEN BEREIKT:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. De Helleense Republiek treedt toe tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, hierna te noemen „het Verdrag van 1968”, en tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, ondertekend te Luxemburg op 3 juni 1971, hierna te noemen „het Protocol van 1971”, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, alsmede tot het Protocol betreffende de uitlegging daarvan door het Hof van Justitie, ondertekend te Luxemburg op 9 oktober 1978, hierna te noemen „het Verdrag van 1978”.

2. De toetreding van de Helleense Republiek heeft inzonderheid betrekking op artikel 25, lid 2, en de artikelen 35 en 36 van het Verdrag van 1978.

Artikel 2

De aanpassingen die ingevolge het onderhavige Verdrag worden aangebracht in het Verdrag van 1968 en het Protocol van 1971, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag van 1978, zijn opgenomen in de titels II tot en met IV.

TITEL II

Aanpassingen van het Verdrag van 1968

Artikel 3

In artikel 3, tweede lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 4 van het Verdrag van 1978, wordt tussen het derde en het vierde streepje ingevoegd:

„— in Griekenland: Artikel 40 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)”.

Artikel 4

In artikel 32, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 16 van het Verdrag van 1978, wordt tussen het derde en het vierde streepje ingevoegd:

„— in Griekenland, tot de μονομελής πρωτοδικείο.”

Artikel 5

1. In artikel 37, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 17 van het Verdrag van 1978, wordt tussen het derde en het vierde streepje ingevoegd:

„— in Griekenland, voor de έφετείο.”

2. Artikel 37, tweede lid, eerste streepje, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 17 van het Verdrag van 1978, wordt als volgt gelezen:

„— in België, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland slechts een beroep in cassatie worden ingesteld;”

Artikel 6

In artikel 40, eerste lid, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 19 van het Verdrag van 1978, wordt tussen het derde en het vierde streepje ingevoegd:

„— in Griekenland, bij de έφετείο.”

Artikel 7

Artikel 41, eerste streepje, van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 20 van het Verdrag van 1978, wordt als volgt gelezen:

„— in België, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland slechts een beroep in cassatie worden ingesteld;”

Artikel 8

Artikel 55 van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 24 van het Verdrag van 1978, wordt aangevuld met het volgende Verdrag dat op de chronologisch juiste plaats in de lijst wordt opgenomen:

„— het Verdrag tussen het Koninkrijk Griekenland en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Athene op 4 november 1961;”

TITEL III

Aanpassing van het Protocol bij het Verdrag van 1968*Artikel 9*

In de eerste zin van artikel V ter van het Protocol bij het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij artikel 29 van het Verdrag van 1978, worden na het woord „Denemarken” een komma, alsmede het woord „Griekenland” ingevoegd.

TITEL IV

Aanpassingen van het Protocol van 1971*Artikel 10*

Aan artikel 1 van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 30 van het Verdrag van 1978, wordt het volgende lid toegevoegd:

„Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is ook bevoegd om uitspraak te doen over de uitlegging van het Verdrag inzake de toetreding van de Helleense Republiek tot het Verdrag van 27 september 1968 en tot dit Protocol, zoals deze zijn gewijzigd bij het Verdrag van 1978.”

Artikel 11

In artikel 2, nr. 1, van het Protocol van 1971, als gewijzigd bij artikel 31 van het Verdrag van 1978, wordt tussen het derde en vierde streepje ingevoegd:

„— in Griekenland: τά άνώτατα δικαστήρια.”

TITEL V

Overgangsbepalingen*Artikel 12*

1. Het Verdrag van 1968 en het Protocol van 1971, als gewijzigd bij het Verdrag van 1978 en bij dit Verdrag, zijn slechts van toepassing op rechtsvorderingen ingesteld en op authentieke akten verleden na de inwerkingtreding van dit Verdrag in de Staat van herkomst en, wanneer wordt verzocht om erkenning of tenuitvoerlegging van een beslissing of een authentieke akte, in de aangezochte Staat.

2. Evenwel worden in de betrekkingen tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat de beslissingen gegeven na de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag naar aanleiding van vóór deze dag ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van titel III van het Verdrag van 1968, als gewijzigd bij het Verdrag van 1978 en het onderhavige Verdrag, indien de bevoegd-

heid beruiste op regels die overeenkomen met de bepalingen van de gewijzigde titel II van het Verdrag van 1968, of met de bepalingen neergelegd in een verdrag dat tussen de Staat van herkomst en de aangezochte Staat van kracht was op het ogenblik dat de vordering werd ingesteld.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 13

De Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen zendt aan de Regering van de Helleense Republiek een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal toe van het Verdrag van 1968, van het Protocol van 1971 en van het Verdrag van 1978.

De teksten van het Verdrag van 1968, van het Protocol van 1971 en van het Verdrag van 1978 die zijn opgesteld in de Griekse taal, worden aan dit Verdrag gehecht. De teksten die zijn opgesteld in de Griekse taal, zijn op gelijke wijze authentiek als de overige teksten van het Verdrag van 1968, het Protocol van 1971 en het Verdrag van 1978.

Artikel 14

Dit Verdrag wordt door de ondertekenende Staten bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen.

Artikel 15

Dit Verdrag treedt tussen de Staten die het hebben bekrachtigd, in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op het nederleggen van de laatste akte van bekrachtiging door de Helleense Republiek en die Staten die het Verdrag van 1978 overeenkomstig artikel 39 daarvan in werking hebben doen treden.

Voor elke Lid-Staat die het Verdrag later bekrachtigt, treedt het in werking op de eerste dag van de derde maand volgende op het nederleggen van zijn akte van bekrachtiging.

Artikel 16

De Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen stelt de ondertekenende Staat in kennis van:

- a) het nederleggen van iedere akte van bekrachtiging;
- b) de data van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de Verdragsluitende Staten.

Artikel 17

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, welke acht teksten gelijkelijk authentiek zijn, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van de Raad der Europese Gemeenschappen. De Secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan de Regering van elke ondertekenende Staat.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørig befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφοντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Luxembourg, den femogtyvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι πέντε Οκτωβρίου χίλια έννιακόσια όγδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty-two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque ottobre millenovecent ottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhonderd tweeëntachtig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

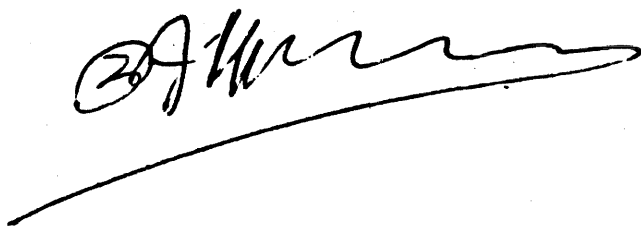
For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

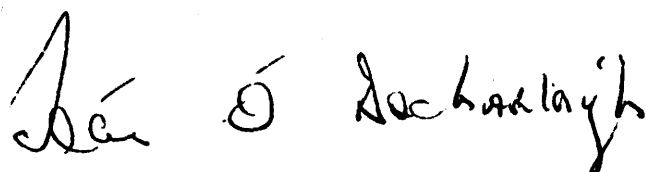
Γιά τόν Πρόεδρο τής Έλληνικής Δημοκρατίας

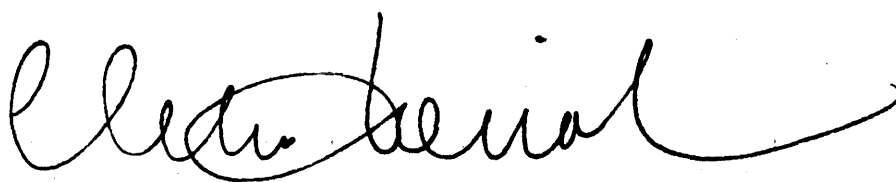
Pour le président de la République française

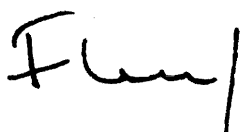
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

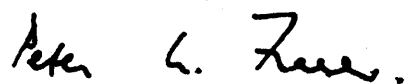
Pour Son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΣΥΜΒΑΣΗ**γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις****ΠΡΟΟΙΜΙΟ****ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,**

Έπιθυμώντας νά θέσουν σε εφαρμογή τίς διατάξεις του άρθρου 220 τής συνθήκης αυτής, δυνάμει του οποίου ανέλαβαν τήν υποχρέωση νά εξασφαλίσουν τήν απλούστευση τών διατυπώσεων γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση τών δικαστικών αποφάσεων,

Μεριμνώντας γιά τήν ενίσχυση στήν Κοινότητα τής έννομης προστασίας τών έγκατεστημένων σε αυτή προσώπων,

Έκτιμώντας ότι πρós τό σκοπό αυτό προέχει νά καθορισθεί ή διεθνή δικαιοδοσία τών δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεί ή αναγνώριση και νά θεσπισθεί ταχεία διαδικασία γιά τήν εκτέλεση τών αποφάσεων καθώς και τών δημόσιων έγγραφων και τών δικαστικών συμβιδιασμών,

Άποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση και πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Άντικαγκελλάριο,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Έξωτερικών,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφα τους που δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου.

Έξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. ή προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·
3. ή κοινωνική ασφάλιση·
4. ή διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους στο οποίο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να έναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 ως 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε βάρος τους, ιδίως:

- στο Βέλγιο: το άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τα άρθρα 52, 52 bis και 53 του νόμου της 25ης Μαρτίου 1876 περί άρμοδιότητας·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: το άρθρο 23 της Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στην Ιταλία: το άρθρο 2 και το άρθρο 4 άριθ. 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: το άρθρο 126 άριθ. 3 και το άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ό έναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή διεθνή δικαιοδοσία σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από το δικαιο του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του έναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές δάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να έναχθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή όφείλει να εκπληρωθεί ή παροχή·
2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ένοχές έξ άδικοπραξίας ή οιονεί άδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής άποζημιώσεως ή άποκαταστάσεως της προτέρας καταστάσεως που θμελιώνονται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο που σύμφωνα με τό δικαιο του τό δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί επίσης να έναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί έναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν να άπομακρύνουν τον έγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από τό δικαστήριο που θά είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για ανταγωγή που άπορρεί από την ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στα

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ένώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμή ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υπόθεσεις ασφαλίσων

Άρθρο 7

Σε υπόθεσεις ασφαλίσων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά εναχθεί είτε ένώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό αντισυμβαλλόμενος έχει τήν κατοικία του, είτε, άν ενάγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει τήν κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, έφόσον αυτό προβλέπεται από τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή, νά εναχθεί σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει τήν κατοικία του, ένώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει τήν κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε γιά τή σύναψη της ασφαλιστικής συμβάσεως, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στό ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφαλίσεως.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει ύποκατάστημα ή πρακτορείο σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως πρós τις διαφορές τις σχετικές μέ τήν έκμετάλλευση αυτού του ύποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει τήν κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά εναχθεί ένώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός, άν πρόκειται γιά ασφάλιση αστικής εϋθύνης ή γιά ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει άν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο και ή προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αίτια.

Άρθρο 10

Σε υπόθεσεις ασφαλίσεως αστικής εϋθύνης, ό ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθεί ένώπιον του δικαστηρίου πού έχει επιληφθεί της άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλισμένου, άν τό δίκαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οι διατάξεις των άρθρων 7, 8 και 9 εφαρμόζονται σε περίπτωση εϋθείας άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλιστή, έφόσον ή εϋθεία άγωγή επιτρέπεται.

Άν τό δίκαιο πού διέπει τήν εϋθεία άγωγή, προβλέπει τήν προσεπικλήση του αντισυμβαλλόμενου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως πρós αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά ασκηθεί μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό όποιο έχει τήν κατοικία του ό εναγόμενος, ανεξάρτητα άν είναι αντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν θίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άναταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στό όποιο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθεί σύμφωνα μέ τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφορας, ή
2. πού επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά πού προβλέπονται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμη και άν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός άν τό δίκαιο του κράτους αυτού άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε υπόθεσεις πωλήσεων μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος και δανείων μέ σταδιακή εξόφληση

Άρθρο 13

Σε υπόθεσεις πωλήσεων ενσωμάτων κινητών μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων μέ σταδιακή εξόφληση, πού συνδέονται άμεσα μέ τή χρηματοδότηση αγοράς ενσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ τήν επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής και ό δανειοδότης ενάγονται ένώπιον των δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν τήν κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ό αγοραστής ή ό δανειολήπτης έχουν τήν κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του αγοραστή και του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά ασκηθεί μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου ό εναγόμενος έχει τήν κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δέν θίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθεί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση τής διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον άγοραστή ή τό δανειολήπτη νά προσφύγει καί σε άλλα δικαστήρια έκτός από αυτά πού προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε άγοραστή καί πωλητή ή ανάμεσα σε δανειοδότη καί δανειολήπτη μέ κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, έκτός άν τό δικαίό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί άκινήτων καί μισθώσεων άκινήτων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους τής τοποθεσίας του άκινήτου·
2. σε θέμα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως εταιρειών ή νομικών προσώπων πού έχουν τήν έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή άποφάσεων των όργάνων τους, τά δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου τηρούνται τά βιβλία αυτά·
4. σε θέματα καταχώρισεως ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων καί προτύπων καί άλλων άνάλογων δικαιωμάτων τά όποια επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιου ή κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα μέ διεθνή σύμβαση·
5. σε θέματα αναγκαστικής εκτελέσεως άποφάσεων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τύπου εκτελέσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Άν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει τήν κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά μέ γραπτή επιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλό-

μενου κράτους θά δικάζουν τίς διαφορές πού έχουν προκύψει ή πού θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, τό δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δέν παράγουν έννομες συνέπειες άν είναι αντίθετες προς τίς διατάξεις των άρθρων 12 καί 15 ή άν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των όποιων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Άν ή συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα νά προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο πού έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τήν παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου ή διεθνής δικαιοδοσία άπορρεί από άλλες διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως, τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του όποιου ό έναγόμενος παρίσταται άποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δέν εφαρμόζεται, άν ή παράσταση έχει ως σκοπό τήν άμφισβήτηση τής διεθνούς δικαιοδοσίας ή άν υπάρχει άλλο δικαστήριο μέ άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα τής διεθνούς δικαιοδοσίας καί του παραδεκτου

Άρθρο 19

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, έφόσον καλείται νά κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για τήν όποια δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο πού έχει τήν κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους έναγεται ένώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους καί δέν παρίσταται, τό δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, άν ή δικαιοδοσία του δέν σπηρεύεται στους όρους τής παρούσας συμβάσεως.

Ό δικαστής όφείλει νά άναστειλει τή διαδικασία, έφόσον δέν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση νά παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης εντός τής αναγκαίας για τήν άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για τό σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου αντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 τής συμβάσεως τής Χάγης τής 15ης Νοεμβρίου 1965 για τήν επίδοση καί κοινοποίηση στην άλλοδαπή δικαστικών καί έξώδικων εγγράφων σε άστικές ή έμπορικές υποθέσεις, άν τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης έπρεπε νά διαβιδασθεί σύμφωνα μέ τή σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια*Άρθρο 21*

Αν έχουν άσκηθει άγωγές με τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια αίτια μεταξύ τών ίδιων διαδικών ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, όφείλει, άκόμη και αυτεπάγγελτα, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο πού όφείλει νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί νά αναστείλει τή διαδικασία, άν ή διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς άγωγές έχουν άσκηθει ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι έκκρεμεις σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί νά αναστείλει τή διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδικούς, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό τήν προϋπόθεση ότι τό δικαίό του έπιτρέπει τήν ένωση συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τίς δύο άγωγές.

Είναι συναφείς, κατά τήν έννοια του παρόντος άρθρου, άγωγές πού συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε νά υπάρχει συμφέρον νά εξετασθουν και νά έκδικασθουν ταυτόχρονα, προκειμένου νά άποφευχθουν λύσεις πού θά ήταν άσυμβίβαστες άν οι υποθέσεις έκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση τής έλλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου πού έχει πρώτο έπιληφθει.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα*Άρθρο 24*

Τά άσφαλιστικά μέτρα πού προβλέπονται από τό δικαίον συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά ζητηθουν από τά δικαστήρια του κράτος αυτό, έστω και άν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για τήν ουσία τής υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ*Άρθρο 25*

Ός άπόφαση, κατά τήν έννοια τής παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση έκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, οποιαδήποτε και άν είναι ή όνομασία τής, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή έκτελέσεως, καθώς και ό καθορισμός τής δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα 1

Άναγνώριση*Άρθρο 26*

Άπόφαση πού έκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος άναγνωρίζεται στά υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σέ περίπτωση άμφισβητήσεως, κάθε ένδιαφερόμενος πού έπικαλείται ως κύριο ζήτημα τήν άναγνώριση μπορεί νά ζητήσει, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στά τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, νά διαπιστωθεί ότι ή άπόφαση πρέπει νά άναγνωρισθεί.

Αν ή έπίκληση τής άναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ένώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία νά κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται:

1. άν ή άναγνώριση άντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους άναγνωρίσεως·
2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης δέν έχει έπιδοθει στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε νά μπορεί νά άμυνθεί·
3. άν ή άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση πού έχει έκδοθει μεταξύ τών ίδιων διαδικών στο κράτος άναγνωρίσεως·
4. άν, για νά εκδώσει τήν άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με τήν προσωπική κατάσταση και ικανότητα τών φυσικών προσώπων, τίς περιουσιακές σχέσεις τών συζύγων ή τίς κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο πού άντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως, έκτός άν ή άπόφαση καταλήγει σε άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο πού θά προέκυπτε από τήν έφαρμογή τών κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως.

Άρθρο 28

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται επίσης άν έχουν παραβιασθεί οι διατάξεις τών τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου II, καθώς και στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στο άρθρο 59.

Κατά τόν έλεγχο τών βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας πού άναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ή αρχή ένώπιον τής όποιας ζητείται ή άναγνώριση δεσμεύεται από τίς πραγματικές διαπιστώσεις στίς όποιες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του.

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δέν έρευνάται ή διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τή διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δέν άφορούν τή δημόσια τάξη υπό τήν έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Άποκλείεται ή επί της ούσίας άναθεώρηση της άλλοδαπής άποφάσεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ένώπιον του όποιου ζητείται άναγνώριση άποφάσεως πού εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία, άν ή άπόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Έκτέλεση

Άρθρο 31

Άπόφαση πού εκδόθηκε καί είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, άφου περιβληθεί εκεί τόν εκτελεστήριο τύπο, με αίτηση κάθε ένδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de première instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στόν πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στόν πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στόν πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στόν πρόεδρο στό Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον άρμοδιότητα καθορίζεται από τήν κατοικία του προσώπου κατά του όποιου ζητείται ή εκτέλεση. Άν τό πρόσωπο αυτό δέν έχει τήν κατοικία του στό έδαφος του κράτους εκτελέσεως, ή άρμοδιότητα καθορίζεται από τόν τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ό αιτών όφείλει νά προδει σε έκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στό όποιο άλευθύνεται. Άν πάντως τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως δέν προβλέπει τήν έκλογή κατοικίας, ό αιτών διορίζει άντίκλητο.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα πού αναφέρονται στα άρθρα 46 καί 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στό όποιο υποβάλλεται ή αίτηση άποφασίζει άμελητή, χωρίς ό διάδικος, κατά του όποιου ζητείται ή εκτέλεση, νά έχει στό στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

Η αίτηση μπορεί νά άπορριφθεί μόνο για έναν από τούς λόγους πού προβλέπονται στα άρθρα 27 καί 28.

Άποκλείεται ή επί της ούσίας άναθεώρηση της άλλοδαπής άποφάσεως.

Άρθρο 35

Η άπόφαση επί της αίτήσεως γνωστοποιείται άμελητή στόν αίτούντα, έπιμελεια του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Άν ή εκτέλεση έπιτραπεί, τό πρόσωπο κατά του όποιου ζητείται ή εκτέλεση μπορεί νά προσφύγει κατά της άποφάσεως μέσα σε ένα μήνα από τήν επίδοσή της.

Άν τό πρόσωπο αυτό έχει τήν κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στό όποιο εκδόθηκε ή άπόφαση πού έπιτρέπει τήν εκτέλεση, ή προθεσμία είναι δύο μήνες από τήν ήμέρα πού του έγινε ή επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δέν παρεκτείνεται λόγω άποστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τή διαδικασία της άμφισθητούμένης δικαιοδοσίας:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de première instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στην Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στό Arrondissementsrechtbank.

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθεί μόνο άναίρεση καί, στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στό όποιο άσκειται ή προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, νά άναστείλει τή διαδικασία, άν κατά της άλλοδαπής άποφάσεως έχει άσκηθεί στό κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή άν ή προθεσμία για τήν άσκησή του δέν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί νά τάξει προθεσμία για τήν άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης νά έξαρτήσει τήν εκτέλεση από τήν παροχή έγγησεως, τήν όποια καί καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της παρουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση έμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψεως των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτησή του απορριφθεί, ο αίτων μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημοδικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, εστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να ασκηθεί μόνο αίτηση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η άλλοδαπή απόφαση εκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια άγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 43

Οι άλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτέλεσεως, μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αίτων στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει το ίδιο ευεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία των άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση απόφασεως ή όποια έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγυση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την όνομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αίτιολογία ότι είναι άλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτέλεσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση απόφασεως οφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της απόφασεως, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση οφείλει επιπλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί·
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αίτων απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να όρίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αίτωνται από το βάρος αυτό.

Τό δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την έξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για τό διορισμό άντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τά δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν

αίτησως, τόν εκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία τών άρθρων 31 και έπ. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν ή εκτέλεση του δημόσιου έγγραφου αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους εκτελέσεως.

Τό προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος προελεύσεως.

Οί διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται έφόσον συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δικής και είναι εκτελεστοί στο κράτος προελεύσεως, είναι εκτελεστοί και στο κράτος εκτελέσεως μέ τούς ίδιους όρους όπως και τά δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Γιά νά καθορίσει αν διάδικος έχει τήν κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθει ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τό έσωτερικό δίκαιό του.

Αν διάδικος δέν έχει κατοικία στο κράτος όπου έχει άσκηθει ή άγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει τό δίκαιο του κράτους αυτού.

Γιά τόν καθορισμό πάντως τής κατοικίας ενός διαδίκου εφαρμόζεται τό δίκαιο τής ιθαγένειάς του, αν, σύμφωνα μέ τό δίκαιο αυτό, ή κατοικία του έξαρτάται από τήν κατοικία άλλου προσώπου ή από τήν έδρα άρχης.

Άρθρο 53

Γιά τήν εφαρμογή τής παρούσας συμβάσεως ή έδρα τών εταιρειών και νομικών προσώπων έξομοιώνεται πρός τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως τής έδρας αυτής εφαρμόζονται οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οί διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στις άγωγές που άσκούνται μετά τήν έναρξη ισχύος τής καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία αυτή.

Απόφαση πάντως που εκδίδεται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, κατόπιν άγωγής που έχει άσκηθει πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζεται

και εκτελείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III, αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι μέ τίς διατάξεις του τίτλου II ή μέ σύμβαση που, κατά τήν ήμερομηνία άσκήσεως τής άγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 55

Μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος και του άρθρου 56, ή παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τίς ακόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και τής Γαλλίας για τή διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 8 Ιουλίου 1899.
- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και τών Κάτω Χωρών για τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πτώχευση καθώς και για τήν ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925.
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γαλλίας και τής Ιταλίας για τήν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930.
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γερμανίας και τής Ιταλίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936.
- τή σύμβαση μεταξύ τής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τήν άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958.
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών και τής Ιταλικής Δημοκρατίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στις 17 Απριλίου 1959.
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και τής Ιταλικής Δημοκρατίας για τήν αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962.
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών και τής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας για τήν άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962.

καί, έφόσον ισχύει:

— τή συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πτώχευση, τήν ισχύ και τήν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων έγγραφων, πού υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις πού αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα όσα όποια ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς αποφάσεις και έγγραφα πού εκδόθηκαν πριν από τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τίς συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι όποιες, σέ ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν αναγνώριση ή τήν εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 58

Οι διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως δέν θίγουν τά δικαιώματα πού αναγνωρίζονται στους έλβετους υπηκόους από τή σύμβαση τής 15ης Ιουνίου 1869 μεταξύ τής Γαλλίας και τής Έλβετικής Συνομοσπονδίας για τή διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές υποθέσεις.

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δέν έμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δυνάμει συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτελέσεως αποφάσεων, τήν υποχρέωση να μήν αναγνωρίζει απόφαση πού έχει έκδοθει σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά έναγομένου πού είχε κατοικία ή συνθήκη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, έφόσον, σέ περίπτωση πού προβλέπεται στο άρθρο 4, ή απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σέ βάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθώς και στα υπερπόντια γαλλικά έδαφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν υπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως, ή

όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο Σουρινάμ και στις Όλλανδικές Άντίλλες. Έλλείψει σχετικής δηλώσεως για τίς Όλλανδικές Άντίλλες, οι δίκες πού διεξάγονται στο ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων αναίρεσεως κατ' αποφάσεων των δικαστηρίων των Όλλανδικών Άντιλλών, θεωρούνται ότι διεξάγονται ένώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 61

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 62

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει να ισχύει τήν πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί τήν κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους πού θά προδει τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 63

Τά συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας θά υποχρεωθεί να αποδεχθεί τήν παρούσα σύμβαση ως βάση για τίς αναγκαίες διαπραγματεύσεις, με σκοπό να διασφαλίσει στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και του κράτους αυτού τήν εφαρμογή του άρθρου 220 τελευταίο έδαφιο τής συνθήκης περί ιδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι αναγκαίες προσαρμογές μπορούν να γίνουν με ειδική σύμβαση μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών άφενός και του κράτους αυτού άφετέρου.

Άρθρο 64

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος τής παρούσας συμβάσεως·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 δεύτερη παράγραφος·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου·
- ε) τίς ανακοινώσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου VI του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό όποιο με κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων κρατών προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος τής.

Άρθρο 66

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσας συμβάσεως εἶναι ἀπεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεῖ νά ζητήσει τήν ἀναθεώρηση τῆς παρούσας συμβάσεως. Στήν περίπτωση αὐτή συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ἀναθεωρήσεως.

Άρθρο 68

Ἡ παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ἕνα μόνο ἀντίτυπο στήν γαλλική, γερμανική, ἰταλική καί ὀλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα εἶναι ἐξίσου ἀθροεντικά. Ἡ σύμβαση θά κατατεθεῖ στό ἀρχεῖο τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ὁ Γενικός Γραμματέας θά διαβιάσει κυρωμένο ἀντίγραφο στήν κυβέρνηση κάθε ὑπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἑπτὰ Σεπτεμβρίου χίλια ἑννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τῆ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, έναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να άμφισθητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Τό δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αυτεπάγγελα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του άν έναγόμενος δέν παραστέϊ.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγει τά αποτελέσματά της έναντι προσώπου που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, μόνο άν αυτό την έχει ρητά και ειδικά άποδεχθεϊ.

Άρθρο II

Μέ την επιφύλαξη ευνοϊότερων έθνικων διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για άδίκημα εξ άμελείας ενώπιον των ποινικων δικαστηριων άλλων συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δέν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε άρμόδια για τό έργο αυτό πρόσωπα, άκόμη και άν δέν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Τό δικαστήριο μπορεί ώστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μή εμφάνισης ή άποφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής άγωγής, χωρίς τό έν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να άμυνθεϊ, μπορεί να μή αναγνωρισθεϊ ή να μή εκτελεσθεϊ στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος, άνάλογα μέ την αξία της διαφοράς, δέν επιβάλλεται στο κράτος εκτελέσεως κατά τη διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και εξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαδιδάζονται κατά τη διαδι-

κασία που προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατων.

Μέ την επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς τό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να στέλλονται άπευθείας από τις άρμόδιες δημόσιες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες άρχές του κράτους στο έδαφος του οποίου δρίσκεται ό παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, ή άρμόδια άρχή του κράτους προελεύσεως διαδιδάζει αντίγραφο της πράξεως στην αντίστοιχη άρχή του κράτους προορισμού, ή όποία είναι άρμόδια για να τό παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση άποδεικνύεται μέ δεβαίωση που άποστέλλεται άπευθείας στη δημόσια άρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στο άρθρο 6 σημείο 2 και στο άρθρο 10 για προσεπίκληση δικονομικού έγγητη ή για άλλη προσεπίκληση, δέν ισχύει στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στο κράτος αυτό κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να προσεπικληθεϊ ενώπιον των δικαστηριων κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung σχετικά μέ την ανακοίνωση δίκης.

Άποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 αναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα μέ τον τίτλο III. Άποτέλεσμα που σύμφωνα μέ τις παραγράφους 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung παράγονται έναντι τρίτων από άποφάσεις εκδιδόμενες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αναγνωρίζονται και στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικων διατάξεων τους μέ τά όποια τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας τους, τις αναφερόμενες στη σύμβαση, είτε τους πίνακες των δικαστηριων που μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2 της συμβάσεως.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τό παρόν πρωτόκολλο.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἑπτά Σεπτεμβρίου χίλια ἑννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οί Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να εξασφαλίσουν την όσο τό δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της,

Θέλοντας να αποτρέψουν έρμηνευτικές αποκλίσεις πού μπορούν να παρακωλύσουν την ένοποιητική λειτουργία της συμβάσεως,

Έχοντας επίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως να εμφανισθουν κατά την εφαρμογή της συμβάσεως θετικές ή άρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. να μελετήσουν τά ζητήματα αυτά και ιδίως να εξετάσουν τή δυνατότητα παροχής όρισμένων άρμοδιοτήτων στό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, να διαπραγματευθουν τή σχετική συμφωνία·
2. να καθιερώσουν τακτική έπικοινωνία των άντιπροσώπων τους.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν υπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αυτής Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτων Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

γιά τήν έρμηνεία από τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικέσ ύποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έχοντας ύπόψη τή δήλωση πού έχει προσαρτηθει στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικέσ ύποθέσεις, ή όποία ύπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Άποφάσισαν νά συνάψουν πρωτόκολλο, μέ τό όποιο νά παρέχεται στό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων άρμοδιότητα γιά τήν έρμηνεία τής έν λόγω συμβάσεως, καί πρός τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,
Ύπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,
Όμοσπονδιακό Ύπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,
Ύπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Ermínio PENNACCHINI,
Ύφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,
Ύπουργό Δικαιοσύνης,
Άντιπρόεδρο τής Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,
Ύπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφου άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφα τους πού δρέθηκαν έντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι άρμόδιο νά άποφαινεται επί τής έρμηνείας τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφά-

σεων σέ άστικές καί έμπορικέσ ύποθέσεις καί του προσαρτημένου στή σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, πού ύπογράφηκαν στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς καί του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά αποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State,
— στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
— στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
— στην Ίταλία: Corte supreme di cassazione,
— στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό,
— στις Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
2. τά δικαστήρια τών συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό.
3. στις περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 της συμβάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. Άν θέμα έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 ανακύψει στό πλαίσιο ύποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, εφόσον κρίνει ότι άπόφαση γιά τό θέμα είναι αναγκαία γιά την έκδοση της δικής του άποφάσεως ύποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.
2. Άν τέτοιό θέμα ανακύψει ένώπιον δικαστηρίου από τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύνανται, υπό τούς όρους πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. Η άρμόδια άρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν άποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση με την έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ άπόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οί διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί άποφάσεων πού απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.
2. Η έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει άποτελέσματα γιά τίς άποφάσεις επ' ευκαιρία τών οποίων ζητήθηκε.
3. Η αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ύποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς τών άκυρωτικών δικαστηρίων τών συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη άρχή την όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. Ό Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί την αίτηση στα συμβαλλόμενα κράτη, την Έπιτροπή καί τό Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποια δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσα σέ προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση, ύπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στή διαδικασία του άρθρου αυτού δέν εισπράττονται τέλη ούτε επιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οί διατάξεις της συνθήκης περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμοστέες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά αποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.

2. Άν είναι αναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα με τό άρθρο 188 της συνθήκης περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, στα ύπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στα ύπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την ύπογραφή ή την επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στις Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά ύπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο αρχίζει νά ισχύει την πρώτη ήμέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του ύπογράφοντος κράτους πού θά προδει τελευταίο στή διατύπωση αυτή. Η έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί της έναρξεως ισχύος της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση άποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές ύποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 της συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση

αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις όφείλει, με την επιφύλαξη των αναγκαίων προσαρμογών, να αποδεχθεί τις διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα ύπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) την ήμερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα των δικαστηρίων στο άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Η διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπεριόριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη αναθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Τό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στη γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι έξίσου άύθεντικά. Τό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στο άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαδιδάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση καθενός ύπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι ύπογράφοιτες πληρεξούσιοι έθεσαν την ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά την Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τον Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τον Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά την Αύτου Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την ύπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να διασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες να οργανώσουν, σε συνεργασία με το Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την ύπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ίουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Για την Αυτόν Μεγαλειότητα τόν Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Για τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Για τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Για τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Για την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τόν Μεγάλο Δούκα τόν Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Για την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επενεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gérard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικης Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,
Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τὰ πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν έντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο τής Δανίας, ή Ίρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο τής Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας προσχωρούν στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στή συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στό πρωτόκολλο γιά τήν έρμηνεία τής από τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στή συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οί προσαρμογές τής συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV τής παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές τής συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.».

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σέ δάρος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικός κώδικας) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek (δικονομικός κώδικας)·
- στή Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om rettens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om rettens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας τής Γροιλανδίας)·

- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozessordnung (κώδικας πολιτικής δικονομίας)·
- στή Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικός κώδικας)·
- στήν Ίρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται σέ εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στήν Ίρλανδία·
- στήν Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικας πολιτικής δικονομίας)·
- στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στίς Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο έδάφιο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικας πολιτικής δικονομίας)·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται:
  - α) σέ εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στό Ήνωμένο Βασίλειο,
  - β) στήν ύπαρξη στό Ήνωμένο Βασίλειο περιοριστικών στοιχείων του έναγομένου,
  - γ) στήν κατάσχεση από τόν έναγοντα περιοριστικών στοιχείων πού δρίσκονται στό Ήνωμένο Βασίλειο.».

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.».

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.».

4. Τό άρθρο 5 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τό trust έχει την έδρα του·

7. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της άμοιδής που απαιτείται για την άρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για νά εξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή

β) θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε έγγηση ή άλλου είδους ασφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο εφόσον προβάλλεται ο ίσχυρισμός ότι ο έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο της εν λόγω άρωγής ή διασώσεως.».

Άρθρο 6

Ο τίτλος II τμήμα 2 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 6α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για νά κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης που άπορρέει από χρησιμοποίηση ή έκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που τό υποκαθιστά, σύμφωνα με τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει και τά αίτήματα τά σχετικά με τόν περιορισμό της ευθύνης.».

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 8

Ο ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή έχει την κατοικία του, ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο έχει έναχθει ο κύριος ασφαλιστής.

Όταν ο ασφαλιστής δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την έκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.».

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί άνάμεσα σε ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμα και αν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός αν τό δίκαιο του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σε συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση άκινήτου που κείται σε συμβαλλόμενο κράτος, ή

5. που άφορούν ασφαλιστική σύμβαση εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς αναφερόμενους στο άρθρο 12α κινδύνους.».

Άρθρο 9.

Ο τίτλος II τμήμα 3 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οι αναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οι ακόλουθοι:

1. Κάθε άπώλεια ή ζημία σε

α) πλοία, εγκαταστάσεις άνοικτά των άκτών και στην άνοικτή θάλασσα ή άεροσκάφη, ή όποια συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) έμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των άποσκευών τους:
- α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που τό δικαιο του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφως του αεροσκάφους δέν άπαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
- 6) για ζημίες που προκαλούνται από έμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό 6).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με τό ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους άναφερόμενους στα σημεία 1 ως 3.»

Άρθρο 10

Ο τίτλος II τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ό σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που άποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», ή διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση άγορας ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, άν
  - α) πριν από την κατάρτιση της συμβάσεως, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
  - 6) ό καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις άπαραίτητες για την κατάρτιση της συμβάσεως πράξεις.

«Όταν ό άντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει ύποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Τό παρόν τμήμα δέν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η άγωγή καταναλωτή κατά του άντισυμβαλλομένου μπορεί να άσκηθεί, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό άντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Η άγωγή του άντισυμβαλλομένου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δέν θίγουν τό δικαιομα άσκήσεως άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που πρόβλεπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί άνάμεσα σε καταναλωτή και άντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνθή διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός άν τό δικαιο του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.»

Άρθρο 11

Τό άρθρο 17 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 17

«Αν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, τό δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μιά τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνθήκες του διεθνούς εμπορίου που τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν. Όταν μία τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά, εφόσον τό ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στα όποια άπονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ίδρυτη, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από τό trust.

Οί συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρητρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των όποιων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τό άρθρο 16.

*Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει να αναστείλει τή διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για τήν άμυνα του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«2. αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει έπιδοθει στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις έξης διατάξεις:

«5. αν είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και με τό ίδιο αντικείμενο και τήν ίδια αίτία σε μή συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τήν αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν έξης παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του όποιου γίνεται έπίκληση της αναγνώρισεως άποφάσεως που εκδόθηκε στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση της όποίας έχει ανασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω άσκήσεως ένδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει τή διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν έξης παράγραφο:

«Πάντως, στο Ήνωμένο Βασίλειο, μία τέτοια άπόφαση εκτελείται στην Άγγλία και Ουαλία, τή Σκωτία ή τή Βόρεια Ίρλανδία, αφού προηγουμένως με αίτηση όποιουδήποτε ένδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφει προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de premiere instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg
- στη Δανία, στο Underret
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance
- στην Ίρλανδία, στο High Court
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τή διαδικασία τής άμφισβητουμένης δικαιοδοσίας:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de première instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg·
- στή Δανία, στό Landsret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στή Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στήν Ίρλανδία, στό High Court·
- στήν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στίς Κάτω Χώρες, στό Arrondissementsrechtbank·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
  1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
  2. στή Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
  3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τίς Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στή Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, μέ έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στήν Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.».

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τήν προσθήκη, μετά τήν πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου μέ τό έξής κείμενο:

«Αν ή άπόφαση έχει εκδοθει στήν Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή πού προβλέπεται στό κράτος προελεύσεως θεωρείται, για τήν έφαρμογή τής πρώτης παραγράφου, ώς τακτικό ένδικο μέσο.».

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

«Αν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αίτων μπορεί νά προσφύγει:

- στό Βέλγιο, στό Cour d'appel ή στό Hof van beroep·
- στή Δανία, στό Landsret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στή Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στήν Ίρλανδία, στό High Court·
- στήν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στίς Κάτω Χώρες, στό Gerechtshof·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
  1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
  2. στή Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
  3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.».

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής πού προβλέπεται στό άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τίς Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στή Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, μέ έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στήν Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.».

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς έξής διατάξεις:

Άρθρο 44

Ό αίτων στον οποίο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στό κράτος προελεύσεως, άπολαμβάνει, στό πλαίσιο τής διαδικασίας των άρθρων 32 ώς 35, τήν ευμενέστερη μεταχείριση πού προβλέπει τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως σε σχέση μέ τή δωρεάν δικαστική άρωγή ή τήν άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτέλεσεως απόφασεως που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αίτων μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτέλεσεως, το ευεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάς δικαστικής άρρωγης ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.».

Άρθρο 22

Τό άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, τό πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο έγγραφου που νά αποδεικνύει ότι τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει έπιδοθεί στον έρημοδικήσαντά διάδικο.».

Άρθρο 23

Τό άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Γιά νά καθορίσει αν ιust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ό δικαστής εφαρμόζει τούς κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.».

Άρθρο 24

Τό άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, που εντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τή σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Τό άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

« Άρθρο 57

Ή παρούσα σύμβαση δέν θίγει τις συμβάσεις των όποιων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι όποιες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν άναγνώριση ή τήν εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, τήν εφαρμογή διατάξεων που, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν άναγνώριση ή τήν εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθούν σε πράξεις των όργανων των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες που έναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.».

2. Προς έξασφάλιση της όμοιόμορφης έρμηνείας του, τό άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

- a) Ή σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τή δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, νά θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του σε μιά τέτοια σύμβαση, άκόμη και αν ό έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δέν είναι μέρος της συγκεκριμένης συμβάσεως. Τό δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση τό άρθρο 20 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- 6) Άπόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο που θεμελιωσε τή διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα άναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τή σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται. Ή αν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα που ρυθμίζει τις προϋποθέσεις άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τή διαδικασία άναγνωρίσεως και εκτέλεσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Τό άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κανένα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως νά δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους νά μήν άναγνωρίζει άπόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τον έναγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

1. αν ή άγωγή άφορά τήν κυριότητα ή τή νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέσεως τους ή συνδέεται με άλλη επίδικη διαφορά αναφερόμενη σ' αυτά:

2. αν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν τήν έγγύηση άπαιτήσεως πού άποτελεί τό άντικείμενο τής άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό εύρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης και τής Γροιλανδίας, στά ύπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και έδαφη καθώς και στό Μαγotte.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν ύπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις Όλλανδικές Αντίλλες. Έλλείπει σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεξάγονται στό εύρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αίτησεων άναιρέσεως κατά αποφάσεων τών δικαστηρίων τών Όλλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται ενώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στα νησιά Φερόε, εκτός αν τό Βασίλειο τής Δανίας προδει σέ αντίθετη δήλωση·
2. στα εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου εύρωπαϊκά έδαφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προδει σέ αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδαφη αυτά.

Οι δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό Ήνωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων πού έχουν εκδοθεί από τά δικαστήρια τών αναφερόμενων στην τρίτη παράγραφο σημείο 2 έδαφών θεωρούνται ως διαδικασίες διεξαγόμενες ενώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Οι ύποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο τής Δανίας διέπονται από τον άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά Φερόε (Lov for Faeroerne om retsens pleje), θεωρούνται ότι εκδικάζονται ενώπιον τών δικαστηρίων τών νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968 συμπληρώνεται με τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση με τίς ύποχρεώσεις διατροφής, οι όροι «δικαστής» και «δικαστήριο» περιλαμβάνουν και τίς δανικές διοικητικές αρχές.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στη Δανία ή τήν Ίρλανδία, σχετικά με τίς άποδοχές ή τούς άλλους όρους τής σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους όφείλουν νά έλέγχουν αν ό διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην άρμοδιότητα του όποιου άνήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τή διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός, τά δικαστήρια όφείλουν νά αναστείλουν τή διαδικασία. Όφείλουν, ακόμη και άντεπάγγελτα, νά άποποιηθούν τήν άσκηση τής διεθνούς δικαιοδοσίας τους, αν ό υπάλληλος αυτός, άφού ενημερώθηκε δεόντως, άσκήσει τά καθήκοντα πού του άναγνωρίζονται στην περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση ή, έφόσον δέν ύπάρχει τέτοια σύμβαση, αν προβάλει άντιρρήσεις ως προς τή διεθνή δικαιοδοσία εντός τής προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vγ

Όταν, για θέματα πού άφορούν τήν «residence» του άγγλικού κειμένου τής συμβάσεως τής σχετικής με τό εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στα πλαίσια του άρθρου 69 παράγραφος 5 τής συμβάσεως αυτής, εφαρμογή τών άρθρων 52 και 53 τής παρούσας συμβάσεως, ό όρος «residence» είναι ταυτόσημος με τον όρο «domicile» τών προαναφερόμενων άρθρων 52 και 53.

Άρθρο Vδ

Με τήν επιφύλαξη τής δικαιοδοσίας του Εύρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Εύρεσιτεχνίας σύμφωνα με τή σύμβαση χορηγήσεως εύρωπαϊκών διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, πού ύπογράφηκε στό Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλόμενου κράτους έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται ύπόψη ή κατοικία, σε θέματα έγγραφής ή κύρους εύρωπαϊκού διπλώματος εύρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό και πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή τών διατάξεων του άρθρου 86 τής συμβάσεως τής σχετικής με τό εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971

Άρθρο 30

Τό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με τό ακόλουθο έδάφιο:

«Τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο νά άποφαινεται επί τής έρμηνείας τής συμβάσεως γιά τήν προσχώρηση του Βασιλείου τής Δανίας, τής Ίρλανδίας καί του Ήνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας στή σύμβαση τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς καί στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie καί Conseil d'état — Raad van State·
- στή Δανία: Højesteret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes·
- στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état·
- στήν Ίρλανδία: Supreme Court·
- στήν Ίταλία: Corte suprema di cassazione·
- στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό·
- στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο: House of Lords καί τά δικαστήρια πού έχουν κληθεί νά άποφανθουν δάσει του άρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ή του άρθρου 41 τής συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό εύρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης καί τής Γροιλανδίας, στό υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καί έδάφη, καθώς καί στό Μαγιotte.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών δύναται, κατά τήν ύπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Αντίλλες.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στό νησιά Φερόε, εκτός εάν τό Βασίλειο τής Δανίας προδει σε αντίθετη δήλωση·

2. στό εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου εύρωπαϊκά έδάφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προδει σε αντίθετη δήλωση γιά ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οί δηλώσεις μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, μέ γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταδατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Ή σύμβαση του 1968 καί τό πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιούνται από τήν παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές πού άσκοδονται καί στό δημόσια έγγραφα πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως, καί, όταν ζητείται ή αναγνώριση ή ή εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

2. Στίς σχέσεις πάντως μεταξύ τών έξι κρατών μερών τής συμβάσεως του 1968, οι άποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.

3. Έξάλλου, στίς σχέσεις μεταξύ τών έξι κρατών μερών τής συμβάσεως του 1968 καί τών τριών κρατών πού αναφέρονται στο άρθρο 1 τής παρούσας συμβάσεως, καθώς καί στίς σχέσεις μεταξύ τών τριών τελευταίων, οι άποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος τής παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως καί στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, αν ή διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σε κανόνες συμφωνούς μέ τίς διατάξεις του τίτλου II, όπως τροποποιείται, ή μέ τίς διατάξεις συμβάσεως πού κατά τό χρόνο άσκήσεως τής άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως καί του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 35

Ήν, μέ έγγραφο προγενέστερο τής έναρξεως ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σε διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμοστέο δίκαιο στή συγκεκριμένη σύμβαση θά είναι τό ίρλανδικό δίκαιο ή τό

δικαιο μέρος του Ήνωμένου Βασιλείου, τὰ δικαστήρια τής Ιρλανδίας ή του μέρους αυτού του Ήνωμένου Βασιλείου διατηρούν την εϋχέρεια νά εκδικάσουν τή διαφορά αυτή.

Άρθρο 36

Έπί τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος τής συμβάσεως του 1968 έναντι του Βασιλείου τής Δανίας και τής Ιρλανδίας αντίστοιχα, ή διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα ναυτικού δικαίου σε καθένα από τὰ κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα με τίσ διατάξεις τής ανωτέρω συμβάσεως, αλλά επίσης σύμφωνα με τὰ κατωτέρω σημεία 1 ως 6. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θά πούσουν νά εφαρμοζονται σε καθένα από τὰ κράτη αυτά, όταν ή διεθνής σύμβαση για τήν ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού ύπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, τεθεί σε ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο πού κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει για ναυτική άπαιτηση ενώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερόμενων κρατών, εφόσον τό πλοίο πού άφορά ή άπαιτηση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στην κυριότητά του έχει γίνει άντικείμενο δικαστικής κατασχεσεως στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους προς έξασφάλιση τής άπαιτήσεως ή θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί έγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στις εξής περιπτώσεις:

- α) άν ό έναγων κατοικεί στο έδαφος του κράτους αυτού·
- β) άν ή ναυτική άπαιτηση έχει γεννηθεί στο κράτος αυτό·
- γ) άν ή ναυτική άπαιτηση έχει γεννηθεί στη διάρκεια πλοσ κατά τον όποιον έπιβλήθηκε ή θά μπορούσε νά είχε έπιβληθεί ή κατάσχεση·
- δ) άν ή άπαιτηση άπορρέει από σύγκρουση ή από ζημία πού προκάλεσε πλοίο είτε σε άλλο πλοίο είτε σε πράγματα ή πρόσωπα πού βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά τήν εκτέλεση ή τήν παράλειψη εκτελέσεως έλιγμου·
- ε) άν ή άπαιτηση έχει γεννηθεί από άρωγή ή διάσωση·
- στ) άν ή άπαιτηση είναι ασφαλισμένη με ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.

2. Μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο τό όποιο άφορά ή ναυτική άπαιτηση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στο πρόσωπο πού ήταν, κατά τό χρόνο γεννήσεως τής άπαιτήσεως, κύριο του πλοίου εκείνου. Για τίσ άπαιτήσεις πάντως πού προβλέπονται στο σημείο 5 υπό ζ), ο) ή π), μπορεί νά κατασχεθεί μόνο τό πλοίο τό όποιο άφορά ή άπαιτηση.

3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τον ίδιο κύριο εφόσον όλες οι μερίδες τής κυριότητας άνήκουν στο ίδιο ή τὰ ίδια πρόσωπα.

4. Σε περίπτωση ναυλώσεως πλοίου με παράδοση τής θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν για ναυτική άπαιτηση πού άφορά πλοίο εϋθύνεται μόνο ό ναυλωτής, μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στο ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο πού άνήκει στον κύριο δέν μπορεί νά κατασχεθεί με βάση αυτή τή ναυτική άπαιτηση. Τό ίδιο ισχύει σε όλες τίσ περιπτώσεις κατά τίσ όποιες για τή ναυτική άπαιτηση εϋθύνεται πρόσωπο άλλο από τον κύριο.

5. Ως «ναυτική άπαιτηση» νοείται τό δικαίωμα ή ή άξίωση πού πηγάζει από μία ή περισσότερες από τίσ εξής αιτίες:

- α) ζημίες πού προκαλεί πλοίο είτε με σύγκρουση είτε με άλλο τρόπο·
- β) άπώλεια ανθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες πού προκαλούνται στο πλοίο ή συνδέονται με εκμετάλλευση πλοίου·
- γ) άρωγή και διάσωση·
- δ) συμβάσεις σχετικές με τή χρησιμοποίηση ή τή μισθωση πλοίου με ναυλοσύμφωνο ή με άλλο τρόπο·
- ε) συμβάσεις σχετικές με τή μεταφορά έμπορευμάτων με πλοίο βάσει ναυλοσυμφώνου, φορτωτικής ή με άλλο τρόπο·
- στ) άπώλειες ή ζημίες σε έμπορεύματα και άποσκευές πού μεταφέρονται με πλοίο·
- ζ) κοινή άδαρία·
- η) ναυτικό δάνειο·
- θ) ρυμούλκηση·
- ι) πλοήγηση·
- κ) προμήθεια προϊόντων ή ύλικών, άνεξάρτητα από τον τόπο, για τήν εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου·
- λ) κατασκευή, έπισκευή, έξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού·
- μ) μισθούς πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος·
- ν) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες πού ενεργούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες για λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του·
- ξ) διαφορές σχετικές με τήν κυριότητα πλοίου·
- ο) διαφορές μεταξύ συμπλοιοκτητών ως προς τήν κυριότητα, τή νομή, τήν εκμετάλλευση ή τὰ δικαιώματα στο προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου πού τελεί υπό συμπλοιοκτησία·
- π) ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σε πλοίο.

6. Στη Δανία, ό όρος «συντηρητική κατάσχεση» καλύπτει, όσον άφορά τίσ ναυτικές άπαιτήσεις των παραπάνω περιπτώσεων ξ) και ο), τό «forbud», εφόσον ή διαδικασία αυτή είναι ή μόνη δυνατή στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τὰ άρθρα 646 ως 653 του νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om retsens pleje).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαβιβάζει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα.

Τα κείμενα της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην αγγλική, τη δανική και την ιρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τα κείμενα στην αγγλική, δανική και ιρλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά με τα πρωτότυπα κείμενα της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει να ισχύει, μεταξύ των κρατών που θά την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Γιά κάθε νέο Κράτος μέλος που θά την επικυρώσει μεταγενέστερα, θά αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης για τα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα έπτά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στο αρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση τών ανωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν υπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα σύμβαση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,
Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,
Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,
Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,
Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,
Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,
Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,
Robert KRIEPS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,
J. de RUITER

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ένωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,
Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με τό πνεύμα τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968, τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη όμοιομορφία τής διεθνούς δικαιοδοσίας καί σέ ύποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ή διεθνής σύμβαση γιά τήν ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού ύπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις γιά τή διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι όλα τά Κράτη μέλη δέν είναι μέρη στήν άνωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ όσα παράκτια Κράτη μέλη δέν έχουν ακόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στή σύμβαση τής 10ης Μαΐου 1952, νά τήν επικυρώσουν ή νά προσχωρήσουν σέ αυτή τό ταχύτερο δυνατό.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οι ύπογράφοιτες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ήνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES